

[Kristen Amby.]

givet. Saa skulde det Byggeri, vi her beskæftiger os med, finde Sted i Omegnskommunerne — det er jo klart, at det maa det —, men dér er det mærkelige, at Københavns Kommune for en stor Del har opkøbt de Grunde, hvor Trafiklinierne i Dag ligger. Jeg minder om, at Københavns Kommune ejer 1 100 Tdr. Land ved Jægersborg, jeg minder om, at Københavns Kommune ude i de vestlige Omegnskommuner ejer meget store Arealer — sammen med Staten ejer den i øvrigt vist Hovedparten af de Arealer, der ligger ind til Vestenceinten. Jeg minder om, at Københavns Kommune i den senere Tid, men i øvrigt som Led i en fortsat Række Grundkøb, har erhvervet store Arealer helt ude ved Skovlunde, ja, helt op til Ballerup, hvor den nye S-Togs-Forbindelse vil komme til at gaa.

Ja, men saa skulde jo alt synes at være i den bedste Orden, kunde man sige, saa er der jo Mulighed for, at Københavns Kommune vil bygge, saa maa det vel være en Plan, Københavns Kommune her har udkastet, hvorefter den, da den selv er udbygget, agter — hvad Rigsdagen jo er enig om — at forcere Parcelbyggeriet, Familiehusbyggeriet. Vil den da tage et saadant Byggeri op i organisk Sammenhæng efter en planmæssig Ordning og sørge for, nu da den økonomiske Støtte er givet fra Statens Side, at et Byggeri af den Art finder Sted? Dertil vil jeg svare, at jeg ikke blot har mine Tvivl derom, men er positivt sikker paa, at det vil Københavns Kommune ikke — det er positivt sikkert. For det første er det i Forvejen meget svært for Københavns Kommune at gøre det, idet visse Omegnskommuner vil kunne sige — og vel med Rette —: Ja, I bygger herude en hel Masse Huse og sender Folk herud, men hvad med Skoler og andet, der vedrører Kommunen, hvordan tænker I at ordne dette? Det er et Synspunkt, der bl. a. er gjort gældende af Lyngby over for København angaaende det 1 100 Tdr. Land store Areal ved Jægersborg, og naturligvis er der interkommunalt en hel Del Problemer, som ikke er saa lige at løbe til. Der er i øvrigt ogsaa dette, at ingen Kommune er glad ved at se sine Skatteborgere flytte ud til Omegnskommunerne, for selv om det her drejer sig om Byggeri for den mindrebedemlede Del af Befolkningen, er efter mit Kendskab til, hvordan Skatten fordeler sig, den store almene arbejdende Befolkning, der ligger med Indtægter paa 3 000—5 000 Kr., sandelig i høj Grad med til at bære Københavns Skattebyrde. Det er efter min Mening ikke

noget særlig tiltalende Synspunkt, men det er menneskeligt forstaaeligt, at Københavns Kommune ser saadan paa det. Endvidere er det noksom bekendt, hvorledes der stadig væk har været Trakasserier mellem Statens Nærtrafik og Københavns Kommunes Trafikpolitik.

Det er imidlertid alt sammen Smaating, hvis man virkelig havde Grund til at tro, at det, der i en vis Forstand er Historie, nu var overvundet, og at der nu vilde blive taget fat, men man har snarere Grund til at tro det modsatte. Det er en Betragtning, der er gjort gældende af Københavns Kommunes højeste Embedsmænd — jeg tænker ogsaa paa de folkevalgte Borgmestre —, og det er ogsaa fremført skriftligt, at der er Grund til at tro, at Flugten i al Almindelighed fra By til Land vil fortsættes; i Stedet for Tilvækst har København i de sidste Aar set en Fraflytning fra Hovedstaden, og derfor var man fra Københavns Kommune betænkelig ved i nogen større Grad at forcere et Byggeri i denne Kommune eller i Kommunerne udenom. København har den Indstilling — det er i øvrigt en Opfattelse, jeg ikke deler, og om den er rigtig eller ej, kan jeg ikke sige noget om —, at Folk i de nærmeste Aar vil flytte fra Byen ud paa Landet, hvad der kunde være en vis Grund til at hilse med Tilfredshed, men det kan vi ikke indrette os efter; vi maa gaa ud fra Kendskabet til de Træk i Udviklingen, vi har kendt i mange Aar, og fra den faktiske Tilstand. Men hvis Københavns Opfattelse var rigtig, vilde det i alt Fald være den bedste Maade at sanere hele Nørrebro og store Dele af Vesterbro paa, thi Folk skulde nok flytte fra de daarligste Lejligheder først.

Min Opfattelse er altsaa, at selv om den højtærede Indenrigsminister har vist selve Sagen et meget stort Hensyn ved de Lettelser, der her gives det lavere Byggeri, tror jeg ikke, der vil komme det ud af Sagen, som der burde komme, fordi det administrative Apparat eller den Ramme, inden for hvilken Loven skal virke, ikke er af en saadan Art, at den kan komme til at virke.

Nu skal jeg ikke trætte Tinget med Betragtninger angaaende det ønskværdige i denne Form for Byggeri; det er sagt tit nok, og det er vi enige nok om. Men jeg kunde maaske sige som en særlig Begrundelse i denne Tid, at *skal* vi bygge — og vi skal bygge alt, hvad vi kan —, kommer vi til at bygge med det, vi har, kommer til at lægge vort Byggeri til Rette med de Materialer, vi har her i Landet. Sten er der fremmed Materiale i — det er der Kul i —, men dog